

seaQwest

- bekännelser från hjärtat av en segelbåt.

*Hmm, that's my odd name...
Sea Quest or Seek West, that's the
question?
Why not both?
That's my question!*

Min stackars kapten har ägnat
mången stund bland oförstående
hamnkapten och drivor med
felstavande myndighetspersoner,
idogt förklarandes den dubbel-
bottnade betydelsen av mitt namn.
Tror att han hittat på det bara för att
få tjöta med folk, vilket ibland verkar
vara huvudintresset.

Senaste och finaste seglingsbilden, utanför södra Cuba, tagen av våra kära vänner på Flying Penguin.

...för mina kära omhändertagare, The Captain and his First Mate (kulturministern, intendenten, chefen, you name it) har alltid haft klart för sig vem och vad jag är.
Deras älskade och trygga följeslagare över stora vatten i dramatiskt väder som alltid, följsamt och tryggt har fört dem i hamn oavsett yttre förhållanden.
Vilket under våra ca 35 000 Nm tillsammans har varierat något...
Minst sagt.

Att jag nu tar seglet från mun och bubblar på från en båts horisont, beror på en gryende oro att jag kommer att bli en "sitting duck", eller vad det nu kan kallas när man ligger still och inte får göra någon nytta.

Mitt liv som båt

har ju faktiskt varit, so far, helt fantastiskt! Jag startade 1985 på ett av världens finaste varv, Najad på Orust, beställd av en kompis till ägaren av varvet vilket gör att jag blev pyntad med så mycket extra utrustning så till och med båtsnickarna undrade...

Under min första period som "Granny" fick jag segla tämligen normalt men så småningom vaknade långseglartarmen hos min dåvarande ägare, som då startade en massiv upprustning omkring 1998 innan avfärd mot Medelhavet. Totalrenoverat skrov, ny maskin och ny rigg samt segel gjorde att jag kände mig som en liten fräsch tonårstjej igen.

Under de år som förste ägaren hade hand om mig, hade jag ett liv som en omhuldad prinsessa! Sommarsäsongerna präglades av härliga seglingar längs Bohuslän, ner till Danmark, Tyskland, och övriga Norden. Mycket segla blev det, jag tror han fick mej runt på ca 30 000 Nm, vilket är helt OK på "hemmavatten".

Lusten för längre färder ihop med bättre ekonomi gjorde att jag plötsligt befann mig på en lastbil! På väg mot Medelhavet! Dyrt, smutsigt och "I'll say no more"...

Väl på plats insåg min dåvarande kapten att detta inte var helt ok plats för varken honom eller mig så det blev lastbil hem igen.

Snart blev jag dock ratad för en yngre förmåga, en sprillans Najad 373 och med den konkurrensen hjälper inga ansiktslyft i världen så det blev ny ägare och tillvaro på Gullholmen.

Där fick jag en ganska händelselös och stillsam, men kort, period ihop med en äldre kapten.

Men så på höstkanten 2002 dök det upp ett par som ville helt andra saker ihop med mig och nu blev det fart på livet som båt igen!

Det gick inte att undgå att förstå att här var det stora planer på gång. Det tusslades och tasslades och planerades och jag riste i spanten av förväntan över vad som komma skulle.

När en vanlig seriebåt normalt går i pension skulle jag få en "total make over" och bli moderniserad ända in på den minsta elkabeln, lyckan var stor!

Nu vidtog en tid då jag fick känna på att någon går mig in på kroppen och utforskar min mista lilla detalj. Bland vanligt folk kallas detta kärlek och mellan båt och kapten var det likaså. Vi fann varandra ganska snabbt, kapten och jag, men vår "First Mate" var snabbare! Goare kram än den jag fick av henne på Henån, första da'n som ny ägare, har jag inte fått någon gång.

Heléne kramar mej av hela hjärtat

2007, tidig sommar, seglar jag ut med mitt Kaptens-par tillsammans med en ännu äldre, men dock vacker gammal dam. En Fantasi 37:a som skulle göra oss sällskap på första testet av allt som nu installerats i och fixats med lilla jag. Givetvis blev det lite fight mellan oss gamlingar på väg mot Skottland men hur det gick kan säkert SeaWind's och seaQwest's fåfänga kaptener berätta massor om. Vi hade i alla fall en härlig tid ihop. En Orustska och en Skaftölandska på vift över Nordsjön.

Sommaren 2008 hade de bestämt sig, Amiralen och hennes Kapten. (Jag har förstått att de har en slags indelning där hon bestämmer allt i land och han gör likaledes till sjöss, så nu var det bråttom att kasta loss!)

Vid avvinkningen var det så mycket folk ombord så jag fick hålla i mig i pontonen så vi inte skulle

Här grinades det så jag blev aldeles våt i sittbrunn.

sjunka innan vi ens kommit iväg.

Det hade sett ut det.

Snopen blev jag då vi la till i Vrångö hamn, några distansminuter från hemmahamnen? Nu har de fått nåt i skallen, tänkte jag. (Inte något, utan NÅT, en kletig massa som man har till att foga ihop mina däcksbjörnar med). Hur som haver, till slut fick jag lov att segla på som den potenta lilla dam jag är och fick oss raskt söderut till Kielkanalen.

Gissa om lyckan var stor när jag insåg att vi var på väg att segla längs Europas västkust ner till Kanarieöarna, och sen? Who know's?

Det blev Engelska kanalen i kuling och bidevind, alla var oroliga och spända utan jag. Och sen Biscaya som låg som en spegel. Dock höll jag på att göra i kölen när det plötsligt dök upp två blåvalar rakt framför mig! Kapten var snabb och hackade vilt på 10-gradersknappen på autopiloten och vårt val blev "No blåval"! Mina 36 fot klassade mig som liten bebis ihop med dessa bjässar.

Härlig segling utanför Cap Finistere

Nä, det här håller inte.

Jag kan ju inte hålla på att rabbla upp fem års segling vilket mina kära följeslagare gjort i ett antal olika forum. Nå'n måtta får det vara!

Vad vill ni höra?

Highlights? Missöden? (Alltid poppis bland seglare) Emotions? (Sorry about my swenglish, but I har bott in US ett bra tag nu...) Äh, what ever. Den romanen får någon annan skriva.

Vi har tillsammans (Captain, First Mate & jag) seglat i Medelhavet, ner till Kap Verde utanför Väst Afrika, över både Atlanten och ekvatorn till Sydamerika, längs Sydamerikas östkust till Karibien, till Bahamas, upp till New York längs USA's östkust, in på floder och kanaler till The Great Lakes, via Chicago ner i Mississippi, ut vid Mobile i Mexikanska Gulfen, vidare runt Cuba till Jamaica och sen tillbaks till USA.

Efter dessa 4 års fantastiska upplevelser ihop med my Cap and his Mate har jag först legat uppe i en flod under "hurricane season" och numera fått en fashionabel adress nere i Biscayne Bay där jag fått egen dock utanför mina kära ägares uteplats. Who could ask for more?

I can!

Årets höjdpunkt

blev en rundtur i Bahamas där stollarna tog mig ut över Florida Strait med två ton barnacles (havstulpaner) på botten och propeller (även bogisen) vilket gjorde att maxfarten blev knappa 4 knop och manöverförmågan var bedrövlig. Turligt var att vi fick en snäll natt och enkel angöring och en

skamsen kapten rusade iväg och fixade med bottenrengöring redan innan inklareringen! Han fick så dåligt samvete så större delen av semestern ägnades åt puts och fejan, däckfix och annat en gammal dam gillar. Som ni vet ger vi segelbåtar massor tillbaks i förhållande till det engagemang och omvårdnad vi får från våra seglarvänner, vilket kapten väl känner till.

En av mina favoriter på haven, en delfin som leker med min köl, utmanar förskeppet och får mig att inse hur överlägsna dessa havets kärleksfulla entertainers är. Varje gång de dyker upp blir mina följeslagare ombord som tokiga. Amiralen till och med jollar för att locka dem till sej.

Resten av seglingen gick som en dans och nu är jag tillbaka i Biscayne Bay.

And now då? Som nå'n sa.

Kuttersmycke vid en uteplats, en säsong till bland orkaner? Vet ni hur svettigt det är för en båt att ligga i Södra Florida? Förra året bodde de hos mig och då fixades AC och min kajuta var sval och fin men det blir det nog inget med i år.

Ibland kommer kapten ner och sätter sig i brunn ett tag, smeker mig sedan ömt på sittbrunnssargen och går med en suck tillbaka till sin nya "fancy condo". Jag tror han funderar...

Nä,

nu hoppas jag att detta lilla upprop (nödrop) kan beröra en sann långseglare som skulle vilja ta mig med ut på de riktiga haven igen! Jag längtar till Stilla Havet eller åtminstone Mexikanska Gulfen men kapten har fullt upp med sin business och kulturministern har sadlat om till Hotel Manager och har knappt tid att titta åt mig.

Är du en sann långseglare med världsomseglarambitioner kan vi nog tillsammans övertala min gamle "Landlubber'd Captain".

För till vem som helst släpper han mig inte, det har han lovat.

Havsigt nedtecknat av er
seaQwest @ seaQwest

Så här har jag det idag, at North Bay Village, Miami Beach.(Bryggan skall rivas och en ny skall fixas.)